

Arrest

nr. 314 502 van 10 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. KOLESNIKOVA
Zwitserlandstraat 16
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERLIE *loco* advocaat A. KOLESNIKOVA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) augustus 1998.

1.2. Verzoeker dient op 22 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 18 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 8 mei 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en u behoort tot de Murusade clan, subclan Sabti. U bent geboren op 8 augustus 1998 in de stad Wanlaweyn gelegen in het district Lower Shabelle, waar u tot aan uw vertrek in Somalië verbleef. U bent soennitische moslim.

U woonde samen met uw ouders en uw broer en uw zus in de wijk Bakaal, Wanlaweyn. U was tot 2022 getrouwd met H. Q. H., jullie hebben samen een zoon A. Na uw scheiding zijn uw ex-vrouw en uw zoontje in Hakawa gaan wonen, een dorp gelegen nabij Wanlaweyn. U volgde uw derde jaar middelbaar onderwijs aan de lokale school in Wanlaweyn. In uw vrije tijd hielp u uw ouders in hun kruidenierswinkel en voetbalde u.

Op school volgde u onder andere godsdienstles, u merkte sinds ongeveer drie maanden dat uw godsdienstleraar, S. H. M., steeds radicalere standpunten aannam. Op een woensdagmiddag nam hij u apart na de les en sprak met u af in de moskee op donderdagavond tijdens het avondgebed. Donderdagavond trof u de leraar aan en nog drie andere leerlingen: M., A. K. en A. H. Uw leraar sprak u apart aan en vertelde u dat het geloof u nodig heeft, dat u de volgende generatie bent die het geloof en het land moet verdedigen. Vervolgens deelde hij u mee dat u de daaropvolgende week meegenomen zou worden voor een opleiding. Omdat u geen problemen wou krijgen, hebt u hiermee ingestemd.

Wanneer u terugkwam van de moskee vertelde u aan uw ouders wat er gebeurd was. Hierop besliste uw vader om de volgende dag klacht in te dienen bij de schooldirecteur. Uw vader maakte de schooldirecteur duidelijk dat hij hem verantwoordelijk zou stellen als er u iets zou overkomen. De ouders van de drie andere leerlingen die ook een afspraak in de moskee hadden, kwamen ook hun verhaal doen. Vanaf die dag is de religieleraar niet meer naar de school gekomen.

Vijf dagen later, op 14 september 2022, volgens u een donderdag, bent u 's avonds naar uw oom langs moederszijde gegaan om hem met iets te gaan helpen. Rond de tijd van het avondgebed kwamen drie leden van Al Shabaab naar uw ouderlijk huis. Na een discussie hebben ze uw vader neergeschoten waarna hij overleed. U vernam dit via uw oom, die door uw moeder opgebeld werd na de feiten. U vernam ook via uw moeder dat twee van de andere jongens, A. K. en A. H., op diezelfde avond vermoord werden door Al Shabaab. De derde jongen, M., werd levend door hen meegenomen.

Nadat uw oom het nieuws van uw vader hoorde, oordeelde hij dat u niet meer veilig was en begon hij uw vlucht te organiseren. 's Ochtends vertrokken u en uw oom met de motor naar het checkpoint van de stad. Jullie namen een minibus naar Afgoye, daar stapten jullie over in een andere minibus naar Mogadishu. Op 19 september 2022 vertrok u in Mogadishu per vliegtuig naar een onbekend Europees land. Vervolgens reisde u per vliegtuig door naar en ander onbekend Europees land, waarna u de trein nam naar België. U kwam aan in België op 21 september en diende een verzoek voor internationale bescherming in op 22 september 2022. Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Op 6 mei 2024 heeft uw advocaat uw opmerkingen bij de notities overgemaakt via e-mail.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS stelt vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde rekruteringspoging door Al Shabaab.

Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie

of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de overheid sinds 2012 de controle heeft over Wanlaweyn (CGVS, p. 12). Op het moment dat u gerekruteerd zou worden was u 24 jaar oud.

Uw verklaringen betreffende de redenen waarom Al Shabaab net u had uitgekozen zijn niet aannemelijk. Wanneer u gevraagd werd waarom u meende dat Al Shabaab u uitgekozen had om te rekruteren antwoordde u dat het was omwille van uw rustige karakter en uw beperkte sociale netwerk (notities CGVS p.16). Een eerste bemerking hierbij is dat uit uw verklaringen blijkt dat u een eerder uitgebreid sociaal netwerk hebt. U ging naar school, uw ouders woonden ook in Bakaal, daarnaast heeft u nog een ex-vrouw en haar familie die met uw zoontje in het nabijgelegen dorp Hakawe wonen. Ook heeft u nog een oom in Hakawe en een tante langs moederszijde die in Wanlaweyn woont. In uw vrije tijd werkte u in een winkel waar de bewoners van de wijk regelmatig over de vloer kwamen (notities CGVS p. 10), dit impliceert dat u regelmatig met veel mensen in contact kwam. Het is dan ook niet aannemelijk dat Al Shabaab u wilde rekruteren. Bovendien verklaarde u zelf dat u tegen Al Shabaab bent.

Uw verklaringen over de gebeurtenissen voorafgaand aan de poging tot uw rekrutering weten evenmin te overtuigen. Zo verklaart u dat uw religieleraar u en drie klasgenoten na de les apart heeft aangesproken, om de dag erna af te spreken in de moskee ten tijde van het avondgebed. Wanneer u gevraagd werd of er toen concrete afspraken gemaakt zijn antwoordt u ontkennend, maar zegt u wel dat hij u duidelijk maakte dat u er niet met andere mensen over mocht spreken (notities CGVS p. 16). U verklaart dat uw leraar u vertelde dat u de daaropvolgende week gerekruteerd zou worden. Wanneer u gevraagd werd of er iets gezegd werd over een loon antwoordde u ontkennend (CGVS p. 16) en verklaarde u vervolgens dat u niet weet of Al Shabaab hun leden betaalt. Een belangrijke reden voor jongeren om zich aan te sluiten bij Al Shabaab is de verloning. Het feit dat u hier niet van op de hoogte bent ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas. Het is ook weinig aannemelijk dat uw leraar dit niet vermeld zou hebben in dit gesprek met als doelstelling uw rekrutering.

Op het moment van deze door u aangehaalde feiten had de overheid de controle over Wanlaweyn, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 13). Indien alles in het geheim moest verlopen zoals u verklaart, is het opmerkelijk dat uw leraar een afspraak zou maken op een openbare plaats (nl. de moskee) tijdens een druk moment zoals het avondgebed. Het feit dat er in uw klas ongeveer twintig leerlingen (notities CGVS p. 15) zaten, zou ook maken dat het wel zou opvallen als er de week nadien vier leerlingen niet meer naar de lessen kwamen omdat ze gerekruteerd waren.

U verklaarde dat uw vader na de afspraak met uw religieleraar in de moskee een klacht indiende bij de schooldirecteur (notities CGVS p. 13.), dat de leraar sindsdien niet meer naar school gekomen is en dat u de week nadien gewoon naar school bent gegaan. Indien u een vrees had om gerekruteerd te worden, of minstens een algemene vrees ten aanzien van Al Shabaab, is het opmerkelijk dat u in de eerste instantie geen maatregelen nam om uw veiligheid te garanderen, en gewoon naar school bent blijven gaan. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt tijdens het onderhoud verklaarde u geen vrees te hebben aangezien de leraar niet meer naar school gekomen is, en u pas na een paar dagen op uw hoede te zijn, naar uw oom bent gegaan (notities CGVS p.18). Het enige wat uw ouders u aangeraden hadden is om telkens direct van school naar huis te komen en op uw hoede te zijn. Deze handelwijze is echter allerm minst aannemelijk. Er kan immers verwacht worden dat u wel degelijk enige veiligheidsmaatregelen zou hebben genomen.

U verklaart dat uw vader op 14 september 2022 thuis vermoord werd na een discussie met drie leden van Al Shabaab. Op dat moment was u bij uw oom langs moederszijde (CGVS p. 13). U verklaart dit vernomen te hebben via uw moeder die naar uw oom belde, niet veel later vernam u op dezelfde manier dat twee van uw vrienden ook vermoord zijn en de derde ontvoerd is (CGVS p. 13). Later verklaart u dat de leden van Al Shabaab die bij u thuis kwamen, ook op zoek waren naar u en dat ze ook aan uw moeder gevraagd hebben of zij wist waar u was. Zij beweerde niet te weten waar u was, en nadat de mannen vaststelden dat u niet in het huis aanwezig was zouden zij vertrokken zijn (notities CGVS p. 19). Wanneer u gevraagd wordt of de leden van Al Shabaab het hier gewoon bij lieten, verklaart u dat ze niet veel tijd hadden omdat de overheid nog steeds aanwezig is in de stad en kan toeslaan (notities CGVS p. 19). U verklaart nochtans wel dat Al Shabaab in dezelfde stad op dezelfde avond twee andere jongens doodschoten en een derde ontvoerde (CGVS p. 18), dit allemaal in een gebied waar de overheid de controle had. Dit zijn allerm minst overtuigende verklaringen. U geeft in uw verklaringen aan dat u nog contact met uw moeder heeft die momenteel in Bakaal verblijft, en dat zij geen persoonlijke problemen heeft (notities CGVS p. 5).

Verder dient te worden opgemerkt dat u de ontvoering van uw oom door Al Shabaab na uw vertrek in Somalië (notities CGVS p. 13) niet vermeldde in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit is opmerkelijk aangezien uit uw verklaringen blijkt dat hij wel een aanwezige figuur in uw leven was toen u nog in Somalië verbleef, en hij het ook voor u mogelijk heeft gemaakt om te vluchten.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

U hebt dan ook niet gemaakt u niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Het betreft immers louter post factum verduidelijkingen en toevoegingen bij vragen over uw regio. Bovendien staat uw herkomst in deze beslissing niet ter discussie. Geenszins blijkt dat het onderhoud niet correct verlopen is, zoals u beweert in een met de hand geschreven opmerking in de marge.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “Lower Shabelle” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab

op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 55/3/1, § 2, 2° en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele

Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het proportionaliteitsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Na een theoretische toelichting te geven bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, verstrekt verzoeker volgende toelichting bij zijn enig middel:

“In de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire beschermingsstatus worden een aantal feiten die door verzoeker werden gedeeld, in twijfel getrokken en wordt hieruit afgeleid:

- Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vluchtmotieven;*
- Dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade voorhanden is zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève;*
- Dat wat de subsidiaire bescherming betreft, verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet.*

Het staat verzoeker vrij deze feiten te verduidelijken en aan te wijzen waarom zijn vrees voor vervolging weldegelijk gegrond is, dan wel waarom hij weldegelijk een reëel risico op ernstige schade loopt.

a) De rekruteringspoging van Al Shabaab

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan de (wijze van de) rekruteringspoging van verzoeker, vooreerst door de niet-gebruikelijke rekruteringsstrategie. Verzoeker verduidelijkt echter dat de hoofdrede waarom Al Shabaab rekruteerde hun aanslepende conflict met de regering was. Ze hadden op dat moment soldaten nodig om hen te vervoegen, die ze er op vrij arbitraire wijze uitkozen. Dit kan onder meer verklaren waarom de rekruteringsstrategie niet de gebruikelijke was.

Bovendien stelt de commissaris-generaal zelf in zijn motivering: [...]. Hoewel Al Shabaab niet de volledige controle bezit over Wanlaweyn, is er sprake van een aanhoudend conflict tussen hen en de overheid. In het kader van dit conflict was er nood aan het vergaren van meer strijders.

De commissaris-generaal haalt ook aan dat verzoeker niets vermeldde over het verkrijgen van enige verloning van Al Shabaab, wat normaal gezien één van de belangrijkste redenen zou zijn voor jongeren om zich aan te sluiten. Verzoeker wil ter zake verduidelijken dat de godsdienstleraar verzoeker en zijn vrienden vooral probeerde te overtuigen op grond van de ideologie van Al Shabaab. Er zijn immers veel mensen die zich aansluiten om deze reden; zij geloven dat als zij sterven voor Al Shabaab zij en hun familie een plaatsje zullen krijgen in de hemel en dergelijke meer. Het is dus evenzeer gebruikelijk dat mensen zich aansluiten omwille van het geloof in de ideeën, normen en waarden van Al Shabaab en aldus niet zozeer omwille van een – bovendien meestal kleine – verloning.

Tot slot hecht de commissaris-generaal geen geloof aan de reden waarom verzoeker er werd uitgekozen, met name zijn rustig karakter en beperkt sociaal netwerk. Verzoeker heeft echter ook duidelijk willen maken dat de voornaamste reden voor de rekrutering het aanhoudende conflict tussen Al Shabaab en de overheid. Bovendien wordt in de beslissing tot weigering melding gemaakt van een tante langs moederszijde in Wanlaweyn, terwijl verzoeker dit niet vermeld heeft.

b) Verzoeker bleef naar school gaan

Na de rekruteringspoging van de godsdienstleraar van verzoeker, bleef verzoeker nog een tijdje naar school gaan. In de beslissing van de commissaris-generaal wordt gesteld dat dit opmerkelijk is: [...].

Verzoeker wil hierover verduidelijken, dat het feit dat hij nog steeds naar school ging, niet betekende dat hij niet bang was. Hij zag op dat moment echter nog geen onmiddellijk, nakend persoonlijk probleem. Hij had samen met zijn vader de directeur van de school aangesproken en de godsdienstleraar kwam nadien niet meer opdagen. Om ergens anders naartoe te kunnen gaan heb je plannen en geld nodig, waarover verzoeker niet beschikte. Pas na de moord op de vader van verzoeker, merkte hij dat ook hij persoonlijk in gevaar was. Vanaf dat moment beseftte verzoeker maar al te goed dat de mogelijkheid groot was dat ook hij zou worden ontvoerd dan wel vermoord. Toen dit duidelijk werd, heeft verzoeker meteen maatregelen genomen om zichzelf in veiligheid te brengen en is hij met de hulp van zijn oom naar België afgereisd.

Het valt sterk te betreuren dat dit feit vervolgens aan verzoeker wordt tegengeworpen als motivering om zijn asielaanvraag te weigeren, wat in strijd is met het proportionaliteitsbeginsel. Het is immers van groot belang om de specifieke situatie in zijn gehele context te bekijken en te beoordelen, en zich niet louter te baseren op dergelijke details.

c) Het bezoek van Al Shabaab

In de motivering van de commissaris-generaal wordt gesteld dat de verklaringen over de nacht van 14 september 2022 allerminst overtuigend zijn, onder meer omdat de leden van Al Shabaab het huis van verzoeker uiteindelijk zouden hebben verlaten, en de zogenaamde “tegenstrijdigheid” tussen de controle van de overheid over het gebied, de mogelijkheid voor Al Shabaab om mensen in de stad te vermoorden en te rekruteren en het feit dat de moeder van verzoeker nog in de omgeving woont.

Verzoeker verklaarde tijdens het interview van 18/04/2024 dat er drie gemaskerde mannen naar zijn huis zijn gekomen om hem te zoeken. Ze begonnen met het doorzoeken van de kamers, maar de vader van verzoeker ging achter hen aan, waardoor een discussie ontstond en ze vier keer op hem schoten. Omdat ze nadien waarschijnlijk doorhadden dat verzoeker niet in het huis aanwezig was, zijn ze vertrokken. Bovendien klopt het dat het gebied nog onder controle van de overheid staat, maar verzoeker vertelde tijdens het interview dat zij geen individuele bescherming kunnen bieden. De overheid is ergens gevestigd in de stad en trekt niet rond. Dit maakt het aldus volgens verzoeker weldegelijk mogelijk voor Al Shabaab om mensen hun huizen binnen te dringen, hen te vermoorden en te ontvoeren. Bijgevolg is verzoeker er zeker van dat zij er niet voor zullen terugdeinzen hem opnieuw te zoeken als hij zou terugkeren naar zijn land, niettegenstaande de aanwezigheid van de overheid in de regio.

Verder klopt het evenzeer dat verzoeker nog contact heeft met zijn moeder en zij geen persoonlijke problemen ondervindt. Ze heeft verzoeker echter aangeraden om niet terug te komen; ze zegt dat Al Shabaab zal terugkomen om hem te vermoorden. Als verzoeker terug zou keren, is de enige mogelijkheid dat hij zich overgeeft aan Al Shabaab en hen vervoegt. Bovendien is het hoe dan ook gevaarlijk in de stad. Nog geen week geleden vond er in de regio nog een conflict plaats tussen twee clans, één clan waar de ex-echtgenote van verzoeker lid van is. Ze probeerde zelfs hun zoon mee te nemen.

De commissaris-generaal vermeldt eveneens het eigenaardig te vinden dat verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet gezegd heeft dat de oom die hem geholpen heeft om naar België te komen, ontvoerd werd. Verzoeker wil ter zake verduidelijken dat ze hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gezegd hebben dat hij zijn verhaal kort moest houden en de details op het grote interview uit de doek kon doen. Bijgevolg heeft verzoeker dit pas verteld tijdens het interview bij de CGVS op 18/04/2024 en verduidelijkt waarom dit dan pas aan bod is gekomen. Uittreksel uit het persoonlijk verhoor op het CGVS: [...]

d) Conclusie

Verzoeker legt dus weldegelijk elementen voor die zijn gegronde vrees voor vervolging en het reëel risico op ernstige schade aantonen. Verzoeker liet eveneens weten dat Al Shabaab de mensen die hen tegenstand bieden, niet gemakkelijk loslaat. Eens je een vijand voor hen bent, ben je dit voor altijd. Bovendien zullen zij veel informatie over hem hebben verkregen via de godsdienstleraar die hij probeerde rekruteren; hij kende namelijk zijn naam, zijn ex-vrouw, zijn familie, gezien het kleine dorp waar hij vandaan komt. Al Shabaab zal hem dus opnieuw gemakkelijk kunnen vinden indien hij zou terugkeren. Het staat dus buiten kijf dat het voor verzoeker enorm gevaarlijk zou zijn om op heden terug te keren naar Somalië. Waarom zou hij daarenboven zijn familie, waaronder zijn zoontje, achterlaten als hij niet overtuigd zou zijn van het grote gevaar in zijn land van herkomst?

Het verhaal van verzoeker strookt bovendien met het feit dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar volgens de EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan worden vastgesteld, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Er wordt op in de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal echter te veel rekening gehouden met hoe het er gewoonlijk aan toegaat en te weinig met de specifieke situatie en context van verzoeker. Dat de situatie en het verhaal van verzoeker uitzonderlijker of atypischer is, doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid of echtheid ervan; dit toont des te meer zijn persoonlijke omstandigheden en het specifieke gevaar aan waaraan hij wordt blootgesteld.

Het is bovendien cruciaal te benadrukken dat de verzoeker niet over allerlei documenten beschikt om zijn verhaal te ondersteunen. Hij heeft enkel zijn eigen relaas, dat hij altijd open en eerlijk heeft gedeeld. Hij heeft consistent geprobeerd zijn verhaal zo gedetailleerd mogelijk toe te lichten.

2.2. Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, schending van de motiveringsplicht (art. 62 Vreemdelingenwet) en schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet)

Het individueel onderzoek naar de verzoeker schiet tekort en voldoet niet aan de beginselen van behoorlijk bestuur en de motiveringsplicht van de commissaris-generaal. De complexiteit van de elementen in het dossier van de verzoeker wordt onvoldoende erkend. In de weigeringsbeslissing wordt dan wel uitgebreid verwezen naar rapporten over de algemene veiligheidssituatie en de dreiging van Al Shabaab, maar er wordt te veel gewicht gegeven aan de "gebruikelijke" situatie (bv. de rekruteringsstrategieën van Al Shabaab) en de verwachte handelingen in vergelijkbare situaties.

De verzoeker wordt verweten dat zijn verhaal te uniek en ongebruikelijk is, waardoor het als ongeloofwaardig wordt beoordeeld. Echter, juist deze specifieke en persoonlijke omstandigheden laten zien dat hij een verhoogd risico loopt op schade en vervolging vanwege Al Shabaab. Verzoeker vreest zeer ernstig voor zijn leven bij een terugkeer naar Somalië

Bijgevolg werd de beslissing van het CGVS niet afdoende gemotiveerd.

2.3. Schending van het redelijkheidsbeginsel

Bij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheden beschikt de overheid over een ruime beoordelingsbevoegdheid die de redelijkheid als grens heeft. Bij het nemen van een beslissing moet bestuursorgaan alle belangen tegen elkaar afwegen.

[...]

In casu kan niet worden afgeleid dat er bij het nemen van de beslissing in hoofde van verzoeker rekening werd gehouden met alle belangen. Er wordt in de weigeringsbeslissing vooral verwezen naar de gebruikelijke gang van zaken en de verwachte handelingen in gelijkaardige situaties. De verzoeker wordt verweten dat zijn verhaal te uniek en ongebruikelijk is, waardoor het als ongeloofwaardig wordt beoordeeld. Echter, juist deze specifieke en persoonlijke omstandigheden laten zien dat hij een verhoogd risico loopt op schade en vervolging vanwege Al Shabaab. Verzoeker vreest zeer ernstig voor zijn leven bij een terugkeer naar Somalië."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een poging tot gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

- (a) de rekruteringswijze van Al-Shabaab door verzoeker beschreven niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie betreft, waarbij (i) de commissaris-generaal niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, maar Al-Shabaab normaal de voorkeur geeft aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders

oplevert; (ii) gedwongen rekrutering vaak in bepaalde omstandigheden gebeurd, bijvoorbeeld wanneer er nood is aan strijders en vooral in gebieden die onder controle staan van Al-Shabaab, terwijl verzoeker verklaarde dat Wanlaweyn al sinds 2012 onder controle staat van de overheid en (iii) adolescenten de belangrijkste doelgroep vormen voor gedwongen rekrutering en verzoeker al 24 jaar was op het moment dat hij gerekruteerd zou worden;

(b) verzoekers verklaringen waarom hij juist gedwongen gerekruteerd werd door Al-Shabaab niet aannemelijk zijn, waarbij (i) gevraagd naar de reden waarom hij dacht dat hij was uitgekozen door Al-Shabaab, hij verklaarde dat het was omwille van zijn rustig karakter en zijn beperkt sociaal netwerk; (ii) er kan opgemerkt worden dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij een eerder uitgebreid sociaal netwerk had aangezien hij naar school ging, zijn ouders en zijn oom in zijn dorp woonden, zijn ex-vrouw, zoon en haar familie in een nabijgelegen dorp woonden en zijn tante langs moederszijde in Wanlaweyn woonde en hij verklaarde in zijn vrije tijd in een winkel te werken waar verschillende dorpelingen regelmatig over de vloer kwamen en (iii) verzoeker zelf verklaarde tegen Al-Shabaab te zijn;

(c) verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen voorafgaand aan de poging tot gedwongen rekrutering niet weten te overtuigen, waarbij (i) hij verklaarde dat er geen concrete afspraken werden gemaakt toen hij met zijn religieleerkracht en drie klasgenoten apart had afgesproken in de moskee tijdens het avondgebed maar hem wel duidelijk werd gemaakt dat hij over deze afspraak met niemand mocht spreken; (ii) verzoeker enkel verklaarde dat zijn leerkracht hem vertelde dat hij de week erna gerekruteerd zou worden; (iii) gevraagd of er iets gezegd werd over een loon dat hij zou ontvangen, verzoeker verklaarde dat hij niet wist of Al-Shabaab zijn leden betaalde terwijl het loon juist een belangrijke reden is voor jongeren om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab en (iv) het weinig aannemelijk is dat zijn leerkracht zijn loon niet vermeld zou hebben in een gesprek dat tot doel had verzoeker te rekruteren;

(d) het opmerkelijk is dat verzoekers godsdienstleerkracht een afspraak zou maken op een openbare plaats, zoals de moskee, tijdens een druk moment, zoals het avondgebed, gelet op het feit dat op dat moment de overheid de controle had over Wanlaweyn waarbij het opvallend zou zijn dat de week na hun ontmoeting vier leerlingen niet meer naar de lessen zouden komen omdat ze gerekruteerd waren door Al-Shabaab, gelet op het feit dat er in verzoekers klas maar ongeveer twintig leerlingen zaten;

(e) het opmerkelijk is dat verzoeker na zijn afspraak met zijn religieleerkracht geen voorzorgsmaatregelen genomen heeft om zijn veiligheid te garanderen, terwijl dit wel verwacht kon worden en gewoon naar school is blijven gaan, waarbij (i) na confrontatie met deze vaststelling verzoeker verklaarde op dat moment geen angst te hebben omdat zijn leerkracht niet meer naar school kwam en (ii) hij verklaarde dat het enige dat zijn ouders hem hadden aangeraden, was dat hij telkens direct van zijn school naar huis moest komen en op zijn hoede moest zijn;

(f) verzoeker geen overtuigende verklaringen aflegt over de avond waarop zijn vader gedood werd door Al-Shabaab, waarbij (i) hij verklaarde dat zijn vader thuis vermoord werd door een lid van Al-Shabaab na een discussie met drie van hun leden en hijzelf bij zijn oom langs moederszijde was; (ii) hij verklaarde dat de leden van Al-Shabaab die bij hem thuis waren geweest ook naar hem op zoek waren en dat ze aan zijn moeder hadden gevraagd waar hij was, maar zij gezegd had dat ze dit niet wist, waarna de leden van Al-Shabaab gewoon vertrokken zouden zijn en (iii) gevraagd of de leden van Al-Shabaab het bij dit bezoek lieten, verzoeker verklaarde dat de leden van Al-Shabaab niet veel tijd hadden omdat de overheid nog steeds aanwezig was in de stad en kon toeslaan, wat opmerkelijk is aangezien verzoeker ook verklaarde dat diezelfde avond in dezelfde stad twee van zijn klasgenoten waren doodgeschoten door Al-Shabaab en een derde was ontvoerd en (iv) hij verklaarde nog contact te hebben met zijn moeder die geen problemen meer ondervindt, ondanks dat ze nog in hetzelfde dorp woont;

(g) verzoeker de ontvoering van zijn oom door Al-Shabaab na zijn vertrek uit Somalië niet vermeldde bij de DVZ, wat opmerkelijk is aangezien uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij heel aanwezig was in zijn leven toen hij nog in Somalië verbleef en hij hem geholpen heeft met het land te verlaten.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Wat betreft de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie*

informatie in het administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de overheid sinds 2012 de controle heeft over Wanlaweyn (CGVS, p. 12). Op het moment dat u gerekruteerd zou worden was u 24 jaar oud.

Uw verklaringen betreffende de redenen waarom Al Shabaab net u had uitgekozen zijn niet aannemelijk. Wanneer u gevraagd werd waarom u meende dat Al Shabaab u uitgekozen had om te rekruteren antwoordde u dat het was omwille van uw rustige karakter en uw beperkte sociale netwerk (notities CGVS p.16). Een eerste bemerking hierbij is dat uit uw verklaringen blijkt dat u een eerder uitgebreid sociaal netwerk hebt. U ging naar school, uw ouders woonden ook in Bakaal, daarnaast heeft u nog een ex-vrouw en haar familie die met uw zoontje in het nabijgelegen dorp Hakawe wonen. Ook heeft u nog een oom in Hakawe en een tante langs moederszijde die in Wanlaweyn woont. In uw vrije tijd werkte u in een winkel waar de bewoners van de wijk regelmatig over de vloer kwamen (notities CGVS p. 10), dit impliceert dat u regelmatig met veel mensen in contact kwam. Het is dan ook niet aannemelijk dat Al Shabaab u wilde rekruteren. Bovendien verklaarde u zelf dat u tegen Al Shabaab bent.

Uw verklaringen over de gebeurtenissen voorafgaand aan de poging tot uw rekrutering weten evenmin te overtuigen. Zo verklaart u dat uw religieleraar u en drie klasgenoten na de les apart heeft aangesproken, om de dag erna af te spreken in de moskee ten tijde van het avondgebed. Wanneer u gevraagd werd of er toen concrete afspraken gemaakt zijn antwoordt u ontkennend, maar zegt u wel dat hij u duidelijk maakte dat u er niet met andere mensen over mocht spreken (notities CGVS p. 16). U verklaart dat uw leraar u vertelde dat u de daaropvolgende week gerekruteerd zou worden. Wanneer u gevraagd werd of er iets gezegd werd over een loon antwoordde u ontkennend (CGVS p. 16) en verklaarde u vervolgens dat u niet weet of Al Shabaab hun leden betaalt. Een belangrijke reden voor jongeren om zich aan te sluiten bij Al Shabaab is de verloning. Het feit dat u hier niet van op de hoogte bent ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas. Het is ook weinig aannemelijk dat uw leraar dit niet vermeld zou hebben in dit gesprek met als doelstelling uw rekrutering.

Op het moment van deze door u aangehaalde feiten had de overheid de controle over Wanlaweyn, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 13). Indien alles in het geheim moest verlopen zoals u verklaart, is het opmerkelijk dat uw leraar een afspraak zou maken op een openbare plaats (nl. de moskee) tijdens een druk moment zoals het avondgebed. Het feit dat er in uw klas ongeveer twintig leerlingen (notities CGVS p. 15) zaten, zou ook maken dat het wel zou opvallen als er de week nadien vier leerlingen niet meer naar de lessen kwamen omdat ze gerekruteerd waren."

De Raad benadrukt in deze dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker slaagt er immers niet in aannemelijk te maken dat er in zijn geval wel degelijk sprake was van gedwongen rekrutering, in de door hem geschetste omstandigheden. Hij was immers bij de poging tot gedwongen rekrutering al 24 jaar, terwijl uit de informatie van de commissaris-generaal blijkt dat Al-Shabaab vooral adolescenten gedwongen rekruteert (EASO, "Country of Origin Information Report: Somalia: Targeted Profiles", p. 17; Cedoca, "Somalia: Recruitment to al-Shabaab" (vertaling), p. 2). Daarnaast woonde hij in Somalië ook in een gebied dat gecontroleerd werd door de overheid, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab voornamelijk rekruteert in gebieden die onder hun eigen controle staan (EASO, "Country of Origin Information Report: Somalia: Targeted Profiles", p. 21 en 23; Cedoca, "Somalia: Recruitment to al-Shabaab" (vertaling), p. 4).

Met het algemene betoog dat Al-Shabaab soldaten nodig hadden en zij soldaten op arbitraire wijze uitkozen, slaagt verzoeker er niet in *in concreto* aan te tonen dat en waarom er in zijn geval werd afgeweken van de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Volgens verzoeker vermeldde zijn godsdienstleerkracht verder de verloning door Al-Shabaab niet, omdat hij verzoeker wilde rekruteren op basis van ideologie. Dienaangaande kan worden opgemerkt dat verzoekers verklaringen over deze indoctrinatie ook vrij algemeen en vaag bleven (zie NPO, p. 14-15). Verzoeker gaf aan dat zijn leerkracht in de laatste drie maanden meer dingen begon te zeggen over de islam, niet direct dat de leerlingen moesten strijden als jihadisten, maar meer indirect dat zij ongelovige mensen niet moesten respecteren. Verzoeker en de andere leerlingen werden gezegd dat zij hun geloof meer moesten praktiseren en dat er soms sprake was van vijandige uitspraken. Indien deze uitspraken tot doel hadden verzoeker ideologisch te winnen voor Al-Shabaab, met als einddoel de verkondiging dat verzoeker over een week zou worden gerekruteerd, kan worden verwacht dat verzoeker uitvoerige verklaringen omtrent deze indoctrinatie zou kunnen afleggen, *quod non in casu*. Alleszins, door louter te volharden in zijn verklaring dat zijn leerkracht zijn verloning niet vermeldde, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. Uit de beschikbare informatie van de commissaris-generaal blijkt immers wel degelijk dat de verloning een belangrijke reden is voor jongeren om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab (EASO, "Country of Origin Information Report: Somalia: Targeted Profiles", p. 19 en 21; EASO, "COI Query: forced recruitment", p. 4; Cedoca, "Somalia: Recruitment to al-Shabaab" (vertaling), p. 4) waardoor er verwacht kan worden dat verzoekers leerkracht dit zeker zou vermelden met het

oog op zijn rekrutering. Met betrekking tot de reden voor zijn rekrutering, stelt verzoeker dat de voornaamste reden voor zijn rekrutering het aanhoudend conflict was tussen Al-Shabaab en de overheid. Dit is echter niet wat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud, op de vraag waarom Al-Shabaab hem zou willen rekruteren, immers geantwoord dat ze hem wilden rekruteren omdat hij een rustig karakter had en een beperkt sociaal netwerk (zie NPO, p. 16). Hij heeft hier niet vermeld dat hij eigenlijk gerekruteerd werd door het aanhoudende conflict tussen Al-Shabaab en de Somalische overheid. Bovendien wees de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker verklaarde dat de overheid aan de macht was in zijn dorp, waarbij Al-Shabaab voornamelijk adolescenten – wat verzoeker ook niet meer was – gedwongen rekruteert in gebieden waar zij de macht hebben.

4.1.6. Verzoeker stelt verder dat hij nog een tijd naar school ging na de rekruteringspoging van zijn godsdienstleerkracht, maar dat hij wel bang was, doch dat hij op dat moment nog niet dacht dat hij een persoonlijk probleem had. Hij haalt ook aan dat hij geen geld en geen plan had om ergens anders naartoe te gaan. Na de moord op zijn vader door Al-Shabaab, besepte hij pas dat hij gevaar liep en heeft hij meteen voorzorgsmaatregelen genomen om zichzelf in veiligheid te brengen, aldus verzoeker. De Raad wijst erop dat er van verzoeker wel degelijk verwacht kon worden dat hij voorzorgsmaatregelen nam om zichzelf te beschermen na de rekruteringspoging door zijn godsdienstleerkracht. Hij verklaarde immers tijdens het persoonlijk onderhoud dat de overheid wel aanwezig was in zijn dorp, maar geen individuele bescherming kon bieden (zie NPO, p. 19) waardoor er toch verwacht kan worden dat hij meer voorzorgsmaatregelen neemt om zichzelf te beschermen, temeer gelet op het feit dat hij in zijn verzoekschrift zelf aangeeft dat zijn godsdienstleerkracht zijn naam, zijn ex-vrouw en zijn familie kende. Dat verzoeker en zijn vader de rekruteringspoging hebben gemeld bij de schooldirecteur en dat de godsdienstleerkracht sindsdien niet meer naar de school kwam, verschoont het volstrekt gebrek aan voorzorgsmaatregelen niet. Aangezien de leerkracht reeds concreet melding had gemaakt van een rekrutering binnen de week door Al-Shabaab, is het niet aannemelijk dat verzoeker en zijn vader zouden aannemen dat dit probleem volledig van de baan zou zijn, enkel en alleen omdat de leerkracht niet meer naar de school kwam. Waar hij stelt dat hij geen plannen en geld had om ergens anders naartoe te gaan, wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet heeft aangegeven dat hij zichzelf wel degelijk in veiligheid wenste te brengen, maar dat hij dit niet kon vanwege monetaire problemen. Hij stelde enkel dat hij nog geen direct gevaar zag (zie NPO, p. 18). Bovendien is het opmerkelijk dat verzoeker na het overlijden van zijn vader wel direct het geld zou hebben kunnen verzamelen om het land te verlaten, maar dit niet zou hebben gekund na de poging tot rekrutering van zijn godsdienstleerkracht. Verzoeker slaagt er met dit betoog dan ook niet in om afbreuk te doen aan de volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal: *“U verklaarde dat uw vader na de afspraak met uw religieleraar in de moskee een klacht indiende bij de schooldirecteur (notities CGVS p. 13.), dat de leraar sindsdien niet meer naar school gekomen is en dat u de week nadien gewoon naar school bent gegaan. Indien u een vrees had om gerekruteerd te worden, of minstens een algemene vrees ten aanzien van Al Shabaab, is het opmerkelijk dat u in de eerste instantie geen maatregelen nam om uw veiligheid te garanderen, en gewoon naar school bent blijven gaan. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt tijdens het onderhoud verklaarde u geen vrees te hebben aangezien de leraar niet meer naar school gekomen is, en u pas na een paar dagen op uw hoede te zijn, naar uw oom bent gegaan (notities CGVS p.18). Het enige wat uw ouders u aangeraden hadden is om telkens direct van school naar huis te komen en op uw hoede te zijn. Deze handelswijze is echter allerm minst aannemelijk. Er kan immers verwacht worden dat u wel degelijk enige veiligheidsmaatregelen zou hebben genomen.”*

4.1.7. Wat betreft het bezoek van Al-Shabaab aan zijn huis, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“U verklaart dat uw vader op 14 september 2022 thuis vermoord werd na een discussie met drie leden van Al Shabaab. Op dat moment was u bij uw oom langs moederszijde (CGVS p. 13). U verklaart dit vernomen te hebben via uw moeder die naar uw oom belde, niet veel later vernam u op dezelfde manier dat twee van uw vrienden ook vermoord zijn en de derde ontvoerd is (CGVS p. 13). Later verklaart u dat de leden van Al Shabaab die bij u thuis kwamen, ook op zoek waren naar u en dat ze ook aan uw moeder gevraagd hebben of zij wist waar u was. Zij beweerde niet te weten waar u was, en nadat de mannen vaststelden dat u niet in het huis aanwezig was zouden zij vertrokken zijn (notities CGVS p. 19). Wanneer u gevraagd wordt of de leden van Al Shabaab het hier gewoon bij lieten, verklaart u dat ze niet veel tijd hadden omdat de overheid nog steeds aanwezig is in de stad en kan toeslaan (noties CGVS p. 19). U verklaart nochtans wel dat Al Shabaab in dezelfde stad op dezelfde avond twee andere jongens doodschoten en een derde ontvoerde (CGVS p. 18), dit allemaal in een gebied waar de overheid de controle had. Dit zijn allerm minst overtuigende verklaringen. U geeft in uw verklaringen aan dat u nog contact met uw moeder heeft die momenteel in Bakaal verblijft, en dat zij geen persoonlijke problemen heeft (notities CGVS p. 5).”* Door louter te volharden in zijn verklaringen van het persoonlijk onderhoud, slaagt verzoeker er niet in de voorgaande vaststellingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, noch een nieuw licht te werpen op zijn zaak. Het is immers onaannemelijk dat enerzijds Al-Shabaab geen tijd zou hebben gehad om toe te slaan omdat zijn dorp onder controle stond van de overheid (zie NPO, p. 12) en dat het anderzijds mogelijk was voor Al-Shabaab om zonder problemen bij vier huizen langs te gaan, waarbij ze zowel zijn vader als twee andere jongens konden vermoorden en een andere jongen konden meenemen. Verzoeker

stelt verder nog dat zijn moeder hem heeft aangeraden om niet terug te keren aangezien volgens haar Al-Shabaab zou terugkomen om hem te vermoorden. Volgens verzoeker zou hij geen andere mogelijkheid hebben bij terugkeer dan zich over te geven aan Al-Shabaab en hen te vervoegen. De Raad wijst erop dat dit echter louter blote beweringen betreffen aangezien in de voorgaande punten reeds werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de rekruteringspoging door Al-Shabaab.

4.1.8. Verzoeker haalt nog aan dat hij de ontvoering van zijn oom niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat er uitdrukkelijk gezegd werd dat hij zijn verhaal kort moest houden en de details bij zijn persoonlijk onderhoud moest toelichten. Met dit algemene betoog doet verzoeker op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat hij aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij de DVZ en dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 4). Ook uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat zijn verklaringen hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, "Vragenlijst CGVS", p. 2). Verzoeker kan zich dan ook niet op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ beroepen om de vaststellingen aangaande het niet vermelden van de ontvoering van zijn oom, te vergoelijken. De omstandigheid dat verzoeker niet vanaf het begin melding maakt van de ontvoering van zijn oom, hoewel kan worden aangenomen dat dit een belangrijk element in zijn verhaal betreft, plaatst de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas nog verder op losse schroeven. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij op pertinente wijze vaststelt dat: *"Verder dient te worden opgemerkt dat u de ontvoering van uw oom door Al Shabaab na uw vertrek in Somalië (notities CGVS p. 13) niet vermeldde in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit is opmerkelijk aangezien uit uw verklaringen blijkt dat hij wel een aanwezige figuur in uw leven was toen u nog in Somalië verbleef, en hij het ook voor u mogelijk heeft gemaakt om te vluchten."*

4.1.9. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat, waar verzoeker nog stelt dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een tante, maar dat hij geen melding heeft gemaakt van een tante langs moederszijde in Wanlaweyn, hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard heeft dat zijn moeder een broer en een zus had waarbij zijn oom werd meegenomen door Al-Shabaab en zijn tante nog steeds in Wanlaweyn woont (zie NPO, p. 7). Hij kan dus niet volhouden dat hij dit niet vermeld heeft.

4.1.10. Wat betreft de foto's die verzoeker neerlegt van zijn zoon, merkt de Raad op dat hij hier geen duiding bij verschaft in het verzoekschrift en het niet duidelijk is wat hij hier juist mee wil aantonen. Het feit dat hij een zoon heeft, wordt immers niet betwist door de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd waar hij doorheen zijn verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal teveel rekening houdt met hoe het er gewoonlijk aan toegaat en te weinig met de specifieke situatie en context van verzoeker. Zoals uit de voorgaande punten reeds is gebleken, heeft de commissaris-generaal zich geenszins beperkt tot het verwijzen naar de gebruikelijke rekruteringswijze van Al-Shabaab, doch werd er tevens concreet ingegaan op verzoekers situatie.

4.1.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. In casu dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: “Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgis.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgis.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgis.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “Lower Shabelle” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de

groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte

munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker gaat niet in op de het motief in de bestreden beslissing dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn, die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In zijn verzoekschrift brengt verzoeker ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES